

РЕШЕНИЕ

№ 5695

гр. София, 20.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 24.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1893** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на А. З., временно управляващ дипломатическата мисия на Посолството на П. в България чрез пълномощник адв. Г. против отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо рег. № СОА24-ОИ94-6[2]/30.01.2024 г. на кмета на Столична община по заявление № СОА23-ОИ94-6/16.01.2024 г. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради немотивираност, неправилно прилагане на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Изтъква се, че по предходно депозирано заявление за достъп до обществена информация е предоставен частичен отговор по формулираните въпроси, което е наложило депозиране на заявлението, по който е постановен оспорения отказ. Посочва се, че изложените от административния орган фактически и правни основания не могат да обосноват отказ за предоставяне на информацията, която е с характер на обществена и достъпът до нея, извън законовите ограничения, е свободен. Счита, че позоваването на В. конвенция е ирелевантно.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощника на оспорващия адв. Г., който излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ. Претендира присъждане на разноски. Моли за уважаване на жалбата по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Ответната страна – Кметът на Столична община не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Административното производство е образувано по заявление № СОА23-ОИ94-160/22.11.2023 г., депозирано от А. З. - временно управляващ Посолството на П. в Република България до Кмета на Столична община. Заявеният достъп се отнася до информацията относно собствеността на автобусни спирки № 1134 НДК, №1135 НДК и №1136 НДК.

На основание чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ заявлението е изпратено на изпълнителния директор на „Център за градска мобилност“ ЕАД за отговор на заявителя.

С решение №ЗДОИ-61/1 от 06.12.2023 г. на изпълнителния директор на „Център за градска мобилност“ ЕАД и председателя на Съвета на директорите е предоставен пълен достъп до наличната в дружеството информация, по депозираното заявление, както следва: „..... Навесите на спирките с № 1134 НДК, №1135 НДК и № 1136 НДК, посочени в заявление с вх. № ЗДОИ -61/27.11.2023 г. са собственост на „Джей Си Деко Имидж“ АД.

Във връзка с така постановеното решение е депозирано ново заявление вх. № СОА24-ОИ94-6/16.01.2024 г. от А. З. – временно управляващ Посолството на П. в Република България до Кмета на Столична община, с което е поискан достъп до следната обществена информация: 1. Документите, с които автобусни спирки с №1134НДК, № 1135 НДК и № 1136 НДК са преминали в собственост от Столична община към частна фирма и 2. На какво правно основание е извършена тази промяна в собствеността.

По така депозираното заявление е постановен оспорения в настоящото съдебно производство отказ на кмета на Столична община, обективиран в писмо рег. № СОА24-ОИ94-6[2]/30.01.2024 г. Същият е мотивиран с несъответствие на депозираното заявление с нормата на чл. 4 от ЗДОИ, доколкото заявител е Посолството на П. в Република България, което не е юридическо лице по смисъла на Търговския закон, респ. не притежава правоспособност. Посочено е, че посолствата представляват външнополитическо структурно звено на изпращащата държава, осъществяващо дипломатическа дейност в приемащата държава, съобразно В. конвенция за дипломатическите отношения.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството му на неблагоприятно засегнат адресат. По делото не са представени доказателства за датата на съобщаване на оспорения административен акт, което е в тежест за доказване на административния орган, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, а именно: заместник-кметът на Столична община в условията на заместване, съгласно заповед № СОА24-РД15-286/26.01.2024 г. на кмета на Столична община.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация

са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК.

В настоящия случай, в оспорения административен акт липсва посочване на правното основание за постановяването му. Не е посочена нито една от визираните в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези на ограничаване на правото на достъп до обществена информация, нито е посочено някое от установените в чл. 37 от ЗДОИ основания за отказ. Също така, в мотивната част на оспореното решение липсват мотиви за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес, съгласно установената в чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ забрана за ограничаване на правото на достъп до служебна обществена информация при наличието на надделяващ обществен интерес. Липсата на изложени мотиви в изтъкнатата насока възпрепятства упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на оспореното решение по отношение на забрана по чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ. Това нарушение по същността си представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ, тъй като от една страна ограничава правото на защита на неговия адресат, а от друга възпрепятства осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност.

С оглед посоченото от задължения субект основание за постановяване на оспорения отказ следва да бъде отбелязано, че разпоредбите на ЗДОИ в унисон с регламентирания на конституционно равнище принцип, че "всеки има право да търси и получава информация" (арг. от чл. 41, ал. 1 от КРБ), не съдържат изискване за правосубектност на заявителя за достъп до обществена информация. Ето защо е ирелевантно дали заявителят е физическо лице или структурирана по определен закон признак организация. В тази връзка следва да се отбележи, че по предходно депозирано заявление от същия правен субект вече е постановено решение, с което е предоставен пълен достъп до обществена информация.

Легалната дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като според разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. С оглед на тези легални определения и предвид наличната

информация по делото, настоящият съдебен състав намира, че информацията, по отношение на която е постановен отказ за предоставяне, е служебна по своя характер, тъй като е свързана с дейността на Столична община.

Не на последно място, липсват данни от страна на административният орган да е извършена преценка за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес. Разпоредбата на чл. 13, ал.4 от ЗДОИ постановява, че достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван при наличие на надделяващ обществен интерес. Наличието на надделяващият обществен интерес е дефинирано в §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ – когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ.

По изложените съображения, оспореният отказ за достъп до обществена информация следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, при спазване на изискването за форма и излагане на конкретни фактически и правни основания. При новото произнасяне, ответникът следва да съобрази и разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, съгласно която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

При този изход на спора претендираните от оспорващия разноси следва да му се присъдят на основание чл. 143, ал. 1 АПК в доказан по делото размер.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. З., временно управляващ дипломатическата мисия на Посолството на П. в България чрез пълномощник адв. Г. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо рег. № СОА24-ОИ94-6[2]/30.01.2024 г. на кмета на Столична община по заявление № СОА23-ОИ94-6/16.01.2024 г.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община за ново произнасяне по заявление № СОА23-ОИ94-6/16.01.2024 г., депозирано от А. З., временно управляващ дипломатическата мисия на Посолството на П. в България при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. З., временно управляващ дипломатическата мисия на Посолството на П. в България разноси по делото в размер на 1010 (хиляда и десет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: